

חדינת ישראל
הכנסת הראשונה.

פרטיכל מס. ב/2

מישיבת ועדת החינוך

ביום ד', ב' בכסלו תש"י (23.11.49)

נוכחו חברי הוועדה:

אסף עמי
גורי ישראל
דינבורג בן-איון
הכרמלי אליהו
כהן רחל
נצר דבורה
פרסיץ שושנה, היו"ר
סנקס דוד אבי
עזלינג אהרן
סמילנסקי יזהר
רזיאל-נאור אסתר

מוזמנים:

ד"ר בן-יהודה - מנהל מחלקת החינוך

נעדרים:

אילנית פייגה
אלמליח אברהם
גרינברג אורי אבי
לוונשטיין מאירדוד

הישיבה נפתחה בשעה 8.30

סדר היום

- (1) שאילתוח.
- (2) חילופי דעות על הרצאתו של ד"ר בן-יהודה, וההצעות שנשמעו
במוף הישיבה הקודמת.
- (3) אינספורמציה על בתי-ספר ערביים.
- (4) אינספורמציה על העבודה באגף התרבות.
- (5) טונות.

ש א י ל ת ו ה

בהתאם להחלטתנו אנו מקדישים חצי
שעה לשאילתות.

היו"ר ש. פרסיץ:

בזמנו נתן ממרכז המורים חוראח
למורים, שלא יתחילו לעבוד בתחילת

א. רוזאל-נאור:

שנה הלימודים כל עוד לא יוכרו כעובדי המדינה. ברצוני לדעת
מה גורלה של בקשה זו.

ברצוני לדעת מה עושה משרד החינוך בקשה

ב.צ. דינבורג: לענין ספרי הלימוד מציע לקבוע מודום של ספרי

למוד. הוא הדין גם בספרי קריאה.

ברצוני לדעת מהו מצב תכנית הלימודים

בתי הספר העממיים, ומה עושים בקשר עם תכנית להוצאת מערכת ספרי
לימוד אשר תותאם לתכנית הלימודים.

הייתי רוצה לשאול בדבר תשלום המסכורת

ע. א. 90:

למורים ביטובים אשר פונו בשנת תש"ח.

ביחוד, רציתי לשאול בענין אי-תשלום המסכורת למורים בתל-יוסף

עבור שנת תש"ח.

קראתי מהפרטיכל את התשובה שנתן ד"ר

ד. כהן:

בן-יהודה לשאלתי בדבר בתי ספר בסוסדות

סגורים. אני מצטערת לומר כי התשובה אינה מספקת אותי ואיני יודעת
איך חוטב משרד החינוך לפתור את הבעיה.

אני רוצה לדעת, מהו המינימום הנדרס

א. צילינג:

כדי להכיר בכיתה. אני רוצה גם

לדעת מה הוא מעמדן של כיתות ההמסך בכפרים, בקשר עם התמלכות

הגיתחנות לבתי ספר חינוכיים, באיזו מידה כיתות ההמשך נחשבות כאחר מעמד של בתי הספר החינוכיים, גם אם התכנית בהן איננה מלאה.

אני רוצה לדעת מהמעמד הכיתות

המצורפות מיטובים שונים, כקשר עם קבלת תמיכת הממשלה.

ד"ר בן-יהודה:

בענין עובדי המדינה, מרכז המורים

הגיש בסוף הקיץ דרישה שהממשלה תכיר

בכל המורים בעובדי המדינה. עלי להגיד שאי-אפשר היה לדעת בדיוק

מה פירושה המעשי של דרישה זו. המורית עומדת בעיקר על ההכרה

ולא על דרישה לתשלום מסכורת ע"י הממשלה. שר החינוך כתב להם

כי מסרד החינוך מכיר ומודה בכך שהמורית צריכה להיות עובדי

המדינה ושיחזור בכל כוחו להגשית זאת. אנחנו מקבלים עלינו להביא

את הדבר בפני כל המוסדות אשר צריכים להתלית בענין זה. בפגישה

מסוחפת עם מרכז המורים, היו הם באילו סבעי רצון מדבר זה, אבל

אחר-כך קבלנו מהם תשובה כי הם דורשים הבטחה של שבמסך חודש ימים

יביא שר האוצר את הענין לפני ישיבת הממשלה. בעתה, מלך הצה

והיה ברור כי לפחות סלוטה חדשית יעברו עד שיחזור לעבודה, אך הם

בכל-זאת לא נרתעו מבקשתם. על אף הקשיים, הבאתי זאת בפני שר

והוא הסכים להודיע להם כי בפגישות הראשונות עם ראש הממשלה ועם

מזכירת הממשלה, יציע להעמיד על סדר היום של ישיבות הממשלה את

הנושא הנ"ל. את זאת עניתי למרכז המורית ובנקודה זו אנו עומדים.

א. איזלינג:

בזמן הדיון על החרקה, הכנסתי הצעה

אשר מבטיחה את האחריות המלאה של

משרד החינוך בענין שכרם של המורים, מעמדת של המורים ועובדי

החינוך. הדבר הזה נדחה כועדה. אני מפנה את תשומת לב חברי

הועדה כי בטעה טדניח על כך, יש לדון לא רק על המורית, כי אם על

עובדי החינוך. אין מעמדו של עובד אחר במערכת החינוך נחות ממעמדו

של המורה.

ד"ר בן-יהודה:

על פי המקובל עכשיו, מטחפת המטלה במסכורה המורית, אך אינה מטחפת לגמרי במסכורה זאר עובדי החינוך. היום המורית הה עובדי המטלה והעיריות והרשויות המקומיות הן נותני העבודה שלהם. זהו סטטוס מוכר עוד מחקופת ממטלה המנדט.

בענין אישור ספרי לימוד.

המתלקה דאגה לזה עוד מלפני שנה. מטרהי כבר לטר החינוך הצעת חוק אשר תוכא בפני הכנסת בענין אישור ספרי לימוד. החוק הזה מעובד כולו, אך כי לא באורה הפורמלית כפי סדורטיח זאת הירעיות המטפטיים. לפני שנביא את ההצעה למטלה, כרצוננו להפגש עם המור"לים, כחיי לבדור אתם בעיות טכניות / נדמה לי, העומדות בפנינו. סדר החינוך מחר גם למזכירות המטלה בדבר הצעת החוק לטפרי לימוד. נקודת המוצא של הצעת חוק זו היא, שאי-אפשר יהיה ללמד בכתי-ספר בחפריים שאינח מאורטיים. לא יהיו ספרי לימוד מאורטיים יחידים, אפילו לא לזרח אחד, כי כרצוננו להשאיר את חופט הבחירה והיזמה של המורה.

המתלקה עסוקה בהכנת חכנית לימודים

בכתי הספר בכל הזרמים. עסוקות בכך 16-17 ועדות. לפנין עסקה בכך ועדה גדולה ועלי לציין שהיתה זו הועדה המענינת ביותר במתלקה מזמן שנכנסתי לעבוד בה. הועדה אשר היתה מורכבת מכל הזרמים מתוך / הבנה גמורה. היא עסקה בקביעת מספר הסעות אשר תינחנה לכל כיתה. עבודה זו נגמרה ריש לנו סיכוח על מספר הסעות בכל הכיתוח של בתי-הספר העממיים על כל סוגיהם. החלטנו לא לפרסח את הסיכוח של הועדה עד שנדרון בחכנית הלימודים. בענין סעות הלימודים עסקה ועדה אחת בה 12 חברייה. בענין חכניות הלימודים עוסקות ועדות רבות למקצועות טרניים. לפי החוק שהיה קיית, היינו צריכים להביא את הדבר הזה בפני מוסד אשר נקרא בשם - ועד החינוך, אשר למעשה אינו פועל. לפי טעה הועדות עובדות.

נגטנו כבר להחלטה הבקורה על חכנית
הלימודית בבתי-ספר התיכונים. עד עכשיו לא הייתה קיימת חכנית
לימודית בבתי-הספר התיכונים.

בענין הרצאת ספרי לימוד ביזמחנו
אנו. לפי טעה אין עוד החלטה לגשת לענין זה, כי לפי הנחחנו
ישנה דברית קודמית. בתקציב הכנסנו סכום, ליזמה ספרותית מצדנו,
אכל אנו חושבים כי ישנן דברית קודמית וביחוד אחד מהם -
ספרי עזר למורית, ספרי מתודיקה, ודידקטיקה למורית, דבר שאינו
נמצא בארץ. אנו חושבים להניח יסוד למפעל זה של הרצאת ספרי עזר
למורית, עוד בשנת חל"ה.

בענין חילום מסכורת לבתי ספר
ביטוביה אזור נפגעו. בשנת חל"ה נהרסו מספר בתי-ספר ועמדה
בעיה, מי ישלח למורית את מסכורתם. אז, היה עוד ועד המנהל
קיים והחלטנו לקיים את התקנה הרשמית שהמטלה - אז היה זה
הועד הלאומי - אתראית באופן סרפי למסכורתם של המורית.
דבר זה עלה לנו בשנת חל"ה בסכום לא קטן, בערך 15 אלף לירות.
נדמה לי שהיום אין עוד תביעות כאלו, מלבד בית יוסף אשר -
נדמה לי - לא חנע על כך בשעתו. אני בכל זאת נתתי הוראה
לסלח את מסכורת המורית מסית יוסף.

בענין מוסדות חבורית, ההחלטה
הרשמית היא, לומר לכל מקום כי הילד הנמצא כמוסד סגור באזור
מקום הוא תושב המקום ועל כן יש לדאוג לחינוכו. עלי להגיד
שאיני בטוח שבמקרה זה הצדק אתנו, כי עבור הילד הזה אין מי
שיטלם מסית. אנו מקבלים מאות מכתבים ממקומות זרנים הכותבים
לנו: קבלתם חוק חינוך חינוך, ובכן, תגבר את הילדית. אנו
פטורית. במקרים כאלה אנו עונים כי חוק חינוך החובה בתינו
פירושו שהאב פטור מלשלם עבור החינוך באופן מיוחד. אנו פסקנו
כי לפי טעה יש ללמד את הילדים במוסדות הסגורית ואסרנו על
המקומות להוציא את הילדית. ישנה כבר ועדה בין משרדית
המטפלת בכל שאלת המוסדות הסגורית.

ביחס לשאלותיו של מר זיזלינג.

אין אצלנו מינימור הנדרש כדי להכין ביתה, ישנו מינימור הנדרש כדי לקיים בית-ספר. במקרה זה אנו דואגים לכך שלא יקפחו את הזרח, ביחס לסידור האדמיניסטרטיבי, לכך דואג המקור בעימו. ביחס למספר הילדים בביתה, יש לנו מושג של בית-ספר מודרג ובית-ספר בלתי-מודרג. את מספר הילדים עולה על 20, בית הספר נקרא בטת - בית ספר מודרג; במקרה שיטת פחות מ-20 תלמיד, בית הספר נקרא בטת - בית ספר בלתי-מודרג.

ביחס לכיחור המסך, הן נכנסו

למרות מסדר החינוך עוד בלינה ועברה. מבחינה תקציבית, אנו חומכים בכיחור ההמסך כפי שאנו חומכים בכל כתי-הספר התיכוניים. כך עשינו גם בטנה ועברה, היה רק הבדל בין החמיכה לבית-ספר תיכון בעיר לבין החמיכה לבית-ספר תיכון הכפר. אינני ברור לגבי להנא נשמור על הטוריון הגמור בתמיכה לנו להתי-הספר התיכוניים, כי ככל זאת צריך להיות מאדנו כיוון לחמוך בלימוד תיכון אשר מתרתו לא רק השתלמות, כי את מדע, היכלה ותורה.

ביחס לכיחור המצורפות מסחי נקודות

יטוב, מבחינה תקציבית אין אנו שמית לה לכך. זהו ענין בין נקודות הישוב אשר יריכור למצוא את הסידור הינייהן. כמובן, את נקודה אחת טוענת שאין לה רצון, או יכולת, להשתחף בתקציב, יכולית להחל את ההסכת ואז יש לנקודה זו רשות לקיים בית-ספר נפרד.

היר"ר ט. פרסיץ: אני מציעה להפסיק עתה בענין שאלות

כי חצי סעה ככה חלפה. את נזארר לתכריח טאלות,

יטאלר ביטיבה הבאה.

חילופי דעות על הרצאה של ד"ר בן-יהודה, וההצעות שנשמעו:בסוף הישיבה הקודמת.א. הכרמלי:

אני רוצה להעיר הערה אחת בנוגע

למורוח העובדות פחות מ-30 טעות.

אף אני הייתי מורה כאותה תקופה שקבעו למורוח 24 טעות לימוד

והיו מורות, או יותר נכון גננות, אשר נאלצו אף ללכת הכיתה.

זה היה הכרח לא פדגוגי, כי אם חקציבי. המורות ראו בכך פגיעה

ונלחמו בכל מידת היכולת. כיום המצב הוא אחר וטוב יותר.

ישנה בעיה אשר עוררתי אותה כבר פעם -

בעית הטעות הסטיות. אני מעיז לומר כי במידה רבה הטעה הטייט

בכית הספר היא ברובה לבטלה, כי אין המורה יכול ללמד בה במיטב

היעילות ואין התלמיד יכול להקטיב.

עם המורוח הוותיקות קטה לבוא להסכם

ביחס ללמוד של 30 טעות, אבל מורה חדשה אשר מעונינת מאוד מאוד

להתקבל לעבודה, אתך אפשר לבוא לידי הבנה. לא פעם התנדכו המורים

כאשר נקראו לכך ואני בטוח כי ימצאו מורים אשר ירצו לעבוד אף

יותר מ-30 טעות. אני מציע לפנות אל צכור המורים והמורות, שיחנדכו

להוראה ואני בטוח שיענו.

א. ציזלינג:

בענין מוסדות סגורים ומוסדות

בכפר, אני חושב שצריך להטיל אחריות

על כל מקום הסולח ילד למוסד סגור בעיר או בכפר, אם הורים

מוסדים את ילדם במוסד סגור, או בכפר, המקום שממנו יצא הילד

חייב להעמיד לזכרת המוסד את כל הזכריות שהיה מעניק לרשות

התיכוד, אילו הילד היה נסאר במקום.

ביחס לגודל כתי-הספר, אני רוצה

לקבוע, שלפי דעתי, המציאות הקיימת עתה בישראל, מחייבת כתינה

מחדש ותיקון הדירוג של ההכרה בכיתות, גם מבחינת החמיכה בהן

וגם מבחינת הסידורים, ביחוד בישובים קטנים וחדשים. עלינו

להביא בחשבון שבמקומות אלה יהיו כתי-ספר רבית לעולית חדשים

וכיחה מצורפת בבית ספר לעוליה חדשית, פירוט הדבר - ברור
 מוחלטת. בכתי ספר האלה יש הכרח להקטין את הכיחות, כדי
 להגיע לאיזה שהוא מצב נורמלי. אני חושב שהמספר של 25 ילד
 בכיתה מלאה בכפר, זה הוא מספר נכון. אני חושב שיש צורך
 להקטין את המספר הזה. במרבן שדבר זה יעמיס מעמסה נבדה על
 המקומות הקטנים, לכן יש צורך להגדיל את החמיכות לכתי ספר
 אלה.

בענין כיתות המסך. אני סוכר
 זאת תהיה הפליה, ההפליה יריכה להיות לטובה לגבי כיתות המסך.
 על פי רוב, כיתות המסך קיימות בישובים אשר מקבלים על עצמם
 את מלוא האחריות לתיגור ילדיהם. אני חושב שיש להגדיל את
 החמיכה לכיתות המסך של כתי הספר בכפרים, כי בכתי הספר התיכונים
 הערים, מבקרים:באם לרוב בני העיירות.

לכסוף הערה בענין המורים. אין
 להכדיל בכתי ספר, בין מעמדו של המורה למעמדו של עובד אחר.
 את החשבון עת הרטוריות המקומיות יש לעשות באופן נפרד. את ירחלט
 שהמורים יהיו עובדי המדינה, אדרש סכל העובדים במערכת התיגור
 יהיו עובדי המדינה.

ד.א. פנקס:
 אני רוצה לדעת באיזה שלבים חושב
 משרד התיגור להפעיל את חוק התיגור
 חובה. עד עתה לא היה חוק התיגור הרבה מופעל ואני רוצה לדעת
 מה הן תגיות משרד התיגור כדי להפעיל אותו. אני מתאר לי
 שהצעד הראשון צריך להיות מינוי מרצת התיגור. היה רצוי שנקבל
 ביטיכה הבאה אינפורמציה לפחות על הצעד הזה.

אני מציע למשרד התיגור להכין
 חוק להשתלמות מורים. אני מבסס את דברי בתיאור ששמענו על
 המורים שאינת מוכנית לתפקידם. לדעתי, יש למנות סידור
 ע"י חוק, אשר יחייב בתיגור לאתר שנים מסוימות של הרואה.

בנוגע לעניני המורים. לדעתי,

יש לקבוע חוק ביוחס למורים במטרות חלקיות בכיוון זה שלא יהיה ניצול בלתי מוצדק של המדינה. אני חושב זאת לכלתי מוסרי שמורה העובד 30 שעה יקבל רק 5 לירות יותר מאשר מורה העובד רק 24 שעות. דבר זה אינו צודק גם לגבי מורה העובד במטרה שלמה.

אני רוצה לדעת מהי עמדת המטרה לגבי

הכעיה של טעורים פרטיים ע"י המורים. בדרך כלל עובדי המדינה אינם רשאים לעסוק בפרנסה צדדית, מלבד במקרים שהמורה הוא סופר או אמן. בדרך כלל, הדבר הזה אינו מקובל ואינו צריך להיות. המדינה יריכה לסלח לעובד את כל הדרוש לו ורצוי שמטרה החינוך יקבע עמדה בענין זה.

לגבי דריסת המורים **סיפור** מעמד

של עובדי המדינה. אני מתאר לי נקטה לעשות את הדבר הזה יותר מאשר הוא קיימת עד היום. לדעתי יכול להיות מאב כזה שהמורה יכול להיות מוזמן רק באיזור המדינה, את מאכורתו הוא מקבל מהרשות המקומית המתזיקה אותו, **צריך גם** להבטיח לו את הזכויות על הוותק ועל הפנסיה, גם אם הוא מועבר ממקום למקום, כי מטרה החינוך, לדעתי, צריך להיות מעוניין באפשרות העברת מורה ממקום למקום. אני חושב שצריך ללכת לפי אותו כיוון שהיה בתקופת ממטלת המנדט, כלומר, להבטיח לכל המורים את זכויותיהם במרכז, אבל עם עובדי הרשות המקומית. אני חושב שיש לתקן מחדש בתוקף המורה ולתת לה גרושפנקא חוקית.

אני מרשה לעצמי להעיר משהו לגבי

דרכי ההרשמה לבית הספר. לדעתי, האורה הראויה ביותר היא, שכל אב או אם אשר רוצים לרשום את ילדם לבית הספר - יוכלו לפנות לאותו המוסד הרצוי להם וע"י כך להביע את בחירתם באותו זרם הרצוי להם. אפשר לעשות זאת גם בדרך של הרשמה בארבעה מקומות נפרדים, לכל זרם מקום. סתימת החימות כדי להבטיח זרם מסויים

היא תופעה מכוערת מאד בחינוך. הדרך הזאת של ארגון קבוצות הורית כדי להעביר אורחם על דעת ע"י הבטחת שמבטיחים להם, היא דרך פסולה לכל זרם.

אני מציע שהממסלה תפודד הקמת בתי ספר לחינוך חיכוני ומקצועי ע"י הרשויות המקומות בתי דרכית: נתינת הלוראות להקמת בנינים לבתי ספר כאלה וחמיכה מוגבלת לחינוך זה.

לבסוף, ברצוני לטארל: מה עומד משרד החינוך לעשות כדי לאפשר את קליחת הילדית לכיתה אחת של בן הילדית שהחלטנו להפקיל בשנה זאת. אני מתאר לעצמי שדבר זה ידרוש הסקעה רבה בעיקר להקמת בנינים.

ר. כהן:

ד"ר בן יהודה הזכיר שמעבדות

תכנית לימודית גם בטביל בתי הספר

העממיות וגם בטביל בתי הספר החיכוניים. בקשר עם בתי הספר העממיים, רצימי להביע משאלה שהלימודים יינתנו בשני המטבים. אני מבינה שיהיה דוחק בבנינים, אבל במקומות נחוצים - ישנם בתי ספר שבנקל אפשר לסדר את הלימודים בשני המטבים.

בקשר עם בתי הספר החיכוניים.

מר פנקס דיכר הענין טעורית פרטיים, אני רוצה לדעת מה דין בתי הספר ש-50% מחלמידיהם זקוקים לטוריסם פרטיים. אני חושב שהתכנית אריכה להירח מקובדת בצורה כזאת שלא יהיה צורך נוסף כמורה בית.

ברצוני לדעת, באיזו מידה תושבים

להכניס בלימוד חובה, את המקצועות: מוזק בית ותקלאות. כמו כן ברצוני לדעת, מה יהיה מעמדת של המורית המקצועית אלה. אני חושבת שלא יתכן כי מורה לביטול בבית ספר עממי תהיה מורה של "הדסה" או "רויצר". אני חושבת שמעמדת של מורית אלה אריך להיות כמעמד המורית.

בקשר עם מוסדות מגורים, איני גורסת יחס פאטאלי לחינוך הילדים. הילד צריך ללמוד, המקום צריך לסלח, כל זה נכון, אבל את הענין ביורה אדמיניסטרטיביה אינו מסתדר, דבר זה גורם סבל לילדים, למורים ולמטפלים. לדעתי, את מטפחה מהעיר מוסרת את ילדה למוסד או לקיבוץ לחינוך חקלאי, צריך לחייב את המקום שממנו יצא הילד להסתחף בתשלום סכר הלימוד. זהו הדין לגבי ילדים טיט להם הורים, אולם מה הדין לגבי ילדים שהוריהם הוא הצבור? צריך להיות ברור טאם ילד, מסיבות סוציאליות, נזקק להעברה ממקום מגוריו, המדינה חייבת לטאם בעול החינוך.

כ.צ. דינבורג:

ביחס לענין המורות החלקיות.

מבחינה עקרונית אני חושב שהצדק

הגמור עם משרד החינוך. מבחינה מעשית אני חושב, שמשרד החינוך לא נהג בסדר. אי-אפשר לומר למורה ללמד 30 שעות בעוד שבית-הספר אינו מציץ לו זאם. אי-אפשר גם לומר למורה שלמדה במשך שנים רבות בכיתות א' ב' ללמד חשבון בכיתה ה', למשל, יחנן והיא אינה יודעת. צריך להתחשב בזה שהמורה חתאים פחות או יותר ללמד בכיתה גבוהה, כי העברה פתאומית כזו יכולה להוריד את מעמדה של המורה בבית-הספר. בנידון זה יש להבחין גם בין מורות אעירות וותיקות, בין מורה רוקה למורה נטואה ואם לילדים. המוטיב הזה טיט צורך במורים נוספים צריך להגיע גם למורות. אני מציץ להתחשב ב-3 גורמים: (1) במצב האינדיבידואלי של המורים, לתת להם מה טאפשר לתת בהתאם ליכולתם; (2) במצב הסוציאלי; (3) לראות את השנה הזאת כשנת מעבר.

יש צורך לדאור במיוחד להכשרת

מורים לטימינריות, לטם כך אני מציץ ועדה מיוחדת אשר תחקור עם האוניברסיטה. ביחס להסתלמות מורים, בנידון זה יש צורך לעשות השנה עבודה דחופה.

מספר התלמידים הנרשמים למקצועות

מדעי הרוח באוניברסיטה הולך וקטן, נרשמים בעיקר למדעי הרוח הקטורים כפקידות, כלכלה, סטטיסטיקה וכיוצא בזה. לדעתי יש צורך בהתערבות בכיוון הדברים, יש צורך למצוא צורה אחר כוון גם את כחי הספר התיכונים. אני מציע למחלקת החינוך לטפל בענין זה.

הייתי רוצה שתכריזו הועדה יוכלו לעבור על חכנית הלימודים לכתי הספר העממיים עוד טרם שתאוטר.

ביחס לבעיה ההרשמה טעורר כאן

ד. נצור;

מר פנקס, אני חושבת שאיט מאתנד

מאלה החומכים בזרמים - אינו סט לטיטה זו של הרשמה. אני חושבת שכטיטה זו נגועים כל הזרמים, אבל שמחה שלמעשה הסכסוכים בענינים אלה היל רק במקומות לחידות. הייתי רוצה לסמוע ידיעות מפורטות איך נפתרה סאלת הרצון המוחלט של ההוררים חכרי ההסתדרות בג'מוסין אטר הכיער את רצונם לכית ספר מזרם העובדים.

רציתי לסמוע דו"ח ביחס לבגנים

רמה הן הפעולות שנעשו ביחס לפתיחת הגנים.

ביחס למוסדות סגורים, אין זה

בא בחשבון שהמוסד יסלם גם את שכר הלימוד. לדעתי, הפתרון אינו צריך להיות כללי, כי אם מקומי.

שמעתי את הרצאתו של ד"ר בן-יהודה

ביחס למורות התלקיות וכמורה הרגשתי את עצמי לא נוח. לדעתי, רק ע"י הוראות לא נוכל לפתור את הטאלה; זוהי טאלה של סידור עבודה בכית הספר. אני חושבת שאם יהיה סידור עבודה מתאים, לא תהיה התנגדות מצד המורות.

י. סמילנסקי:

בענין בית הספר, יש סוברים

שהטאלה של הכיתה היא טאלה חמורה,

יש סוברים שהטאלה של הספר היא טאלה חמורה, אני חושב שלא פחות חמורה היא טאלת חמורה. הכעיה היא, כיצד למסוך את טובי הכוחות להוראה ולהרים את הניכור של בית הספר. אני יודע שבאמצע המלחמה, בתקופת הקרבות יכלו להוציא אנשים מהחזית ולסלוח אותם למסך חדש, חדשים ואפילו לסלסה חדשים להסתלמות. את זאת עשו מפני שידעו כי דבר זה מסתלם ואת זאת עשו באמצע המלחמה, בתקופת הקרבות בסעה שכל אדם ואדם היה דרוס כל כך. כך יש לעשות גם בחזית ההוראה. העובדה ש'עכסיו' יש מחסור במורים אינה יכולה לסמט סיכה לכך שמעמדו של בית הספר ירד ושיעור מסהו פרוביזורי. מסלכה המורים לבית הספר צריכה להיות ראשית כל - ביצור מעמדו של המורה. המורה צריך להיות עובד המדינה ומקומו צריך להיות בטוח. עד עכסיו, מקצוע ההוראה היה מקצוע קלוט ובלתי בטוח, לכן לא היחה גם מסלכה לסמט. יש צורך לעשות את הכל כדי להעלות את מעמדו של המורים כדי למסוך אנשים בעלי שיעור קומה. הוא הדין גם ביחס ללימוד בסמינרים. מחוך חוסר במפקחים אין פיקוח פדגוגי מספיק. אני מציע פחרון של יצירת גושים חינוכיים, כי המורים הנמצאים במקומות רחוקים ונידחים, נמצאים בענין זה במצב קשה מאד.

יש צורך לבדוק מהדט את תכנית

הלימודים בכתי-הספר, יש צורך גם בסטנדרד של ספרי לימוד. כרצוני לסמוע דו"ח בענין כתי-הספר התיכוניים והמקצועיים, כי בעכנה זה יש לעשות הרבה יותר מאשר בכתי הספר העממיים. בית הספר התיכון חייב להיות מסהו אתר מאשר הוא כיום. הוא הדין גם ביחס לבית הספר המקצועי.

אבקט לקבל דו"ח ביחס לחינוך

הערכים.

עק/טל

רשות התיכונת

י. גרני:

אני מודיע לראש הממשלה להגיש

למסגרת יעניין היררכיית בלתי-מדינית

בין היתרה, קבוצת-מדיניות זו פותחה על-פי רצון אנשי רשות לדעת
מה עדיף המעמד לתיכונת והתכונת כדי לומר לראש הממשלה-לאחר-למדינה
זאת מנלית-כן מה יהיה לפי התוק, יש לקיים זאת ושאינו לגנות
באמצעות המהימית.

המדיניות היררכית להירות קובדי המדינה,

המדינה מקבלת אותה, היא רשאית לפתור והיא האחריות למסגרתה.

היתריות בין הרשות המקומית ובין המדינה הם יחסית מהגניית

ראש-ממשלה-היתריות בעניני התקציב, אבל מבחינה פרינציפאלית

המדיניות היררכית להירות קובדי המדינה.

ישנה לבניית. ישנה עזרת יזרית

שלא נהנה ולא יוכלו להגות מהקצרות לבניית כל זמן שלא

יבטל ה"מסר" הרשמי שלהם. אני מאין לעשות ה"מסר" מיוחד אצל

המקומות הללו במעמד שבה הדיחה למשך שנים מהפך רלבניות אמצעים

כדי ייתרון מאב הבניית המקומות אלה יהיה באמת קטן-מדי-פלי.

בענין המדיניות ההלקיחה, אני מבין

מחוק המדיניות כל-מבין כהן ענין להתלוצות. ישנה למדיניות היררכית,

מה המעמד לתיכונת אומר להן ישי לר-ה"מסר" 30 שנים ליחוד והן

מסגרת, יש להוציא מכך את המסקנה.

ד"ר בן-יהודה אומר כי הירות רגורטור

עוד 200 אלף ל"י, יש אורך-הקצרות מחדש של התקציב. אני רואה

לומר שהקצורה הזאת ייער האומר הכריז על 200 אלף ל"י, אינה

מכריזה על מה ידרשנו, כי את זאת להפק את מה ידרשנו.

אני מחזיר לעצמי שמתוך גביע את

חוקי-התיכונת בשנת תש"ז שהיה זרימה גדולה של ילדים מהגנים

הפרטיים והלק מהגננות המתזקרות גנים פרטיים השארנה תלי

עבודה, כיוון שמעמד התיכונת, ארלי-ה"מסר, לא ימצא ארון ממהימית

חלילית לדרישותיהן אשר נראות להן כנורדקות, כמו כיתס לדרישותן להיורה קרבנות המדינת וממר בני יחילו יליהן תורות. לו היתה הכנה לדרישותיהן, אולי היתה גם הכנה מחדן לדרישותינו.

כיתס לכפרי לימוד: נאמר ספרי

הלימוד יקרו ביקורת ויהיו מוחאמית לכל זרם וזרם. אני כדגור של שלימות

הייתי רואה את ספרי הלימוד/לו הם היו קומדיה סקור

לזימית. אני רואה בסיקר להפנות את השומת לז חכרי הרעדה

לספרי הלימוד בהיסטוריה וכתיבת הארץ, כי פגשתי תולדות מורדות

ממד. ספר לימוד איך מחרתו היה לתוך, צריך מייתתם בהם כי

גברות הארץ הם הגברות החזקיות ההיסטוריות של המולדת,

מכילי להכנס לפרטים מה הישר לנו האר"ם, מה פמנוו בהרמנו

ובקטתנו, ומה נכבוש בעתיד. הארץ צריכה להיות אחידה ויחלתי

מחלקת.

כנרגע למקרבולת של ההרממה

אני רוצה לומר זמלה הם הפרטים, הפירות קוד יבראו.

ק. אסף:

ד"ר בן-יהודה אמר לנו כי יליבת

הקודמת, כי ילנן כמה טיגרות המעכבות

את הגשמת החוק. בכל זאת, אני רואה להגיד כי אין אנו צריכים

להכרח קוד לאחר זיורור המכטולים, אפשר בינתיים להכין את כל

מה שאינו קטור בעיכובים כמד: הכנה כוחייתה, הרמימה וכו'.

מה זניתן לעשות בעת נקמה, כדי שבעת מהעיכובים האלה יורור,

יהיו החוקית מוכנית לכך.

בענין הכרת המורים כקומדי המדינה,

אני יקד שוחפרת משרד החינוך עם הרשויות המקומיות. אני נבד

הורדה הגורת של הרשות המקומית, כגורם. איני יודע מה יהיה

בהחריית הימית. ברור שכמטך השנית הקרובות לא יעלה בידי משרד

החינוך להתארגן כך שהוא יוכל למלא בהצלחה את הפרנקציות אשר

ממלאת הרשות המקומית. אני מושג שזה יהיה לרעת החינוך אם קובדי

החינוך לא יהיו חלויים, קטורים ומושפעים מהמקום ומתגבור במקום.

המעמד שהיה למורים בימי הועד הלאומי, כלומר, שהם מתמנים ע"י הרשות המקומית אשר אחראית למטכורתם ולזכויותיהם, כל זה צריך להסאר גם בתקופת מדינת ישראל.

ביחס לעבודה החלקית של המורות,

דבר זה יכול לגרום להתנגדות צבור המורים אשר יראו בזה את שינוי מעמדם לרעה, גם אם אין לזה הצדקה. לדעתי, יס להפריד בענין זה בין המורות הותיקות למורות החדשות. ביחס למורות החדשות אנו יכולים לקבוע שהן חייבות לעבוד במשרה שלמה.

מר ציזלינג עורך את בעית מערכת

סעות הלימודים בקשר לכמות מלאות וכתות קטועות. רציתי סנקבל אינפורמציה על הנהוג ועל ההצעות.

היו"ר ש. פרסיץ:

בשנה טעברה היתה קיימת ועדת

הקצבות לעירי'לת. אם איננו חפצים

לעמוד בפני עובדות מבלי שתהיה אפשרות לכל זרם וזרם, או רשות מקומית להטפיע על חלוקת ההקצבות, עלינו להקים את הגוף אשר אנו רואים אותו כמוסמך לעזור למסרד החינוך לחלק את ההקצבות, עלינו לדאוג לכך שועדה זו תתמנה. לנציגי הזרם הכללי יס בענין זה מטאלה מסויימת. מעמדנו בוועדה התקציבית שהיתה קיימת בשנה טעברה היה מקופח מאוד. אי אפשר להרכיב באופן אוטומטי ועדה לחלוקת הקצבות ולתת, למשל, ל"אגדת ישראל" טיט לה 3% בחינוך נציג אחד בוועדה ולזרם הכללי שהיה לו 50% בחינוך גם כן נציג אחד. אינני מציעה להגדיל את הועדה עד אין סוף ולעטותה לגוף מסורבל. אני מציעה למנות את ועדת ההקצבות ולתת לזרם הכללי שני נציגים, במקום אחד שהיה לו בשנה טעברה, באופן שהועדה תהיה מורכבת מחמסה נציגים. אני מציעה שמסרד החינוך לא יחכה עד שתתמנה מועצת חינוך.

אטר למועצת החינוך, בולנו מעוניינים

סחוק חינוך חובה יבוצע לקראת השנה הבאה, נטארו לנו רק כמה חדטים כדי לעטות את ההכנות, לכן אני מציעה לא לדחות את סינוי

מועצת החינוך. אני מצטערת מאד ושהטר בחליזו רוצה לגשת בעצמו לטיפול הענין, הוא זקוק עוד למנוחה. בחוקת החינוך כטוב כי מועצת החינוך אריכה להירח מורכבת מנציגי הזרמים. את כן, אפשר לעטות זאת מבלישהטר בעצמו יטפל בענין. אפשר להציע לו הצעות אלטרנטיביות לזונה והוא יחליט. הייתי מציעה שכענין זה יקיים מטרד החינוך התייעצות עם נציגי הזרמים.

אשר להרכב המועצה, לדעתי, המועצה אינה אריכה להירח גוף מסורבל מאד. היא אריכה להירח גוף הבנוי לפי יחט הזרמים בחינוך. אפשר לסדר כך שנציגי הזרמים יהיו גם נציגי הרטוריות המקומיות, כאופן כזה שהמועצה תוכל לעבוד כאופן יעיל ביותר. אני חושבת כי מועצת החינוך י אריכה להירח מורכבת/יותר מאשר/11 חברים.

בקשר עם ביצוע חוק חינוך זונה, יטנה בעיה רצינית מאד - בעית הרטוריות המקומיות. הייתי חפצה שתמסרות לנציגיה מהקומה שום צריך להקים רטוריות מקומיות, או רטוריות חינוך.

בנוגע לועד המנהל, מר פנקס דרט לקיים את מה שהטר הכטיח, היינו - דיון בענין זה באחת הישיבות הקרובות. הייתי מבקשת שנדון על כך, גם במקרה שטר החינוך אינו יכול להסתתף אתנו. אני מציעה להמליץ בפני הטר על הקמת גוף זה.

ד"ר בן-יהודה מסר אינפורמציה על מערכת החינוך השנה ואמר שהיר רק מקרים מעטים של סכסוכים בין הזרמים. גם ממקריית אלה למדנו הרבה מאד. מר גורי חושב שצריכה להירח התייעצות של הזרמים בענינים אלה, אקבל זאת בברכה. אבל, מעל להתייעצות צריך מטרד החינוך לקבוע שורה ליל תקנות אשר חמגענה, סכסוכים כאלה. אני מציעה לנקוט באמצעים נגד אנשים הממרים את פי הסלטון בענינים אלה. מה שסמענו מד"ר בן-יהודה וממר גורי בדבר הטופטים ומעמד הטופטים אינו מתאים לחלטין למה שהכריז טר האוצר מעל במת הכנסת. טר האוצר הכריז מעל נמת הכנסת שההחלטה בענינית אלה תמסר לבית דין צדק. במכסוכים שקרו

עד עתה מסרו את הדבר לבירור לידי סופטיט ואת ההחלטה הסאירו
בידי שר החינוך. המוסד הזה מיותר ובמקומו יש לקבוע תקנות
להרטמה.

בקשר למעמד המורות, שאלה זו היא
חסורה מאוד. בתור אשה אני לוחמת קודם כל על סיווי זכויות +
וחובות האשה; איני רוצה בסטטוס מיוחד של המורה, שונה מאשר של
המורה. איני חושבת שדבר אשר נראה בזמנו כעוול וקיפוח ואשר
נראה כרגע כהקלה, יוכל להשאר לעולם ועד. אין ארץ מתקממת בעולם
סטטוס המורה בה שונה מסטטוס המורה. אין גם נימוק של הרעת
המעמד הפרופסיונלי, כי מורה העובדת במסרה חלקית מקבלת פחות
במסכורתה היסודית מאשר מורה העובדת 30 שעות. בשעה שאנו דנים
בענין זה עומד מטרד החינוך תחת לחץ מרכז המורים ואיומי שביתה;
אני מפחדת כי יהיה עלינו לחזק את ידיו. בתור גוף מחוקק עלינו
להביא בפני הכנסת, באופן דחוף מאוד, חוקת עבודה למורה ולקבוע
בחוקה זו את מעמד המורה, שעות העבודה, זכויותיו וחוקותיו.
אם עד הדיונים בכנסת לא נוכל להספיע על המורים לדחות את ההחלטה
בשאלה עד להחלטת הכנסת, יש להסביר להם שהשאר הסטטוס הקיים
אינו יכול להתקבל כפרצדנט.

אני מצטרפת לתביעה של סמילנסקי
לעטות את כל הסידורים האפשריים כדי להעלות את רמתו של המורה,
לדאוג למסכורתו, לזכויותיו ולהקלות בחיים, כדי שכדאי יהיה לו
לעבוד במקצוע זה וכדי שהכוחות הראויים יימטכו לעבודה זו.
אני מציעה לא לדחות את הענין ולא ללכת לפי הסיגרה הקיימת.

בענין חלוקת הלוואות לבנינים עבור
בתי ספר, הייתי חפצה לבקש מאת ד"ר בן-יהודה רשימה של חלוקת
ההלוואות. ביחס לענין זה, הייתי חפצה לטמוע איזה הם המקומות
הדורשים ואינם נענים. נדמה לי שחוף מהצעתו של מר גורי בדבר
קונסורציום פיננסי אשר יבטיח הלוואה על יסוד שכר הדירה,
ישנן גם דרכים אחרות.

ע/ע

ד"ר בן-יהודה:

לא יכולתי להטעיק למיין את הסאלות

ורבות, כדאי לענות לפי העניינים,

אשחזל לענות לפי הסדר שרשמתי מפי הסראלים, אבל פה רשם אצדף
דברים שאחרים חזרו עליהם.

אחתיל מדברי מר הכרמלי, בענין

השעות השניות. אני חושב שיש בזה הרה אמת פדגוגית, אבל גם

הרבה אמת פסיכולוגית; אם תהיינה 5 שעות תהיה השעה התמישית

פרובלימה, כי זוהי שאלה פסיכולוגית של השעה האחרונה. אני בעד

לימוד בשני המסכים. אני חושב שהמנהג שהונהג בארץ לפני 25

שנה ללמוד בהמשך אחד היה בעובדי הלימוד. אילו היו לומדים בשני

המסכים היינו פוטרים בכך שאלות רבות של שיעורים פרטיים ועניינים

אחרים המהורים ביחד 50% ממאות החינוך. הלימוד הרצוף גרם לכך

שהחינוך בארץ הודעזע מאוד, אך יהיה קשה מאוד להתחיל עכשיו

ללימוד בשני המסכים.

השאלה השניה שיעור מר הכרמלי זוהי

שאלת העבודה החלקית. רבותי, ערו לא עזבתי את הפסיכולוגיה של המורה

ואני מתכחש להיותי מורה; ברוב המקרים אני מבין רנוטה להבין את

המורה, אבל בענין זה הת טרקים. בכל הפגישות יהיו לנו עם מרכז

המורים נוהרנו מלדבר בענין המשיכורת, דברנו רק על השלמת המורה.

מרכז המורים לא התנגד להצעתנו, אבל אמר למורה שאת הן אינן

רואות הן יכולות לא להסכים לקבל עבודה במורה מלאה. מר חזר בעצמו

שלח איגרת למרכז המורים, הוא לא הזכיר בכלל את ענין תוספת היוקר,

אך הוא קבל חטובה שלילית. לא רציתי שתפרוץ שכיחה, לכן הנאתי מפי

כפני השר הצעה והוא קבל אותה. הודענו למרכז המורים כי נביא את

השאלה לדיון בישיבת הממשלה והיא **חכרוע** בענין זה. בפני ישיבת

הממשלה נביע שנינו, מר חזר ואנכי, את דעתנו הכרורה. עד שתקבל

החלטת הממשלה הקבלנה כל המורות החלקיות את משיכורתן עם תוספת

יוקר מלאה עם שני חייכורות: חשבון אחד על מה שמגיע להן וחשבון

שני עם תוספת בצורת חלוח ארעי שאפשר יהיה לנכות אותה באופן

רטרואקטיבי, במקרה שהממשלה החליט שהמורים חייבים לקבל מורה

מלאה. ביננו קבלנו החלטה להכין חוק חובת הוראה מלאה, מלבד

מקרים מיוחדים שהמורה יקבל רשיון לעבוד עבודה חלקית.

יש לי זעה הרורה בענין כבוד
 ההמשך גבתי הטפר הביכורניית, אבל
 אולי נדחה זאת לפעם אחרת; זרהי...אלה פדגוגית הנרבעת לכל
 מטרה ובנין החינוך בארץ.
 אנחנו מכינים את ילבי הכיארק
 של חוק חינוך חובה, אולם ילנו קוטי יורידי עדין. קבלנו
 חוק להשר אינו רשאי למסור כל סמכות למי שהוא אחר, מלבד
 שנית ללדיה דבריה הלתי חרובית. אני ירוע כי ענין הרכבת
 מועצת החינוך מגלי להתקין עם מרצית החינוך הוא רק ענין של
 קוריוז מטפטי ונתגבר עלין, אבל על היאר כתוב בפירוט כי
 שרת סמכות מסמכיות הייר לא תמסרנה לאי.

בענין יקוריה פרהיית, קבלנו פעם
 החלטה האוסרת עבודה נוספת מצד המורית, אבל נדמה לי לאין
 כמעט מורה אחר אינו עובד עבודה נוספת. ברור שדבר זה קיור
 עם הבקיה שקורר מר יזהר; לו היינו יכולים להרית את מימד
 המורית ומשכורתה, ייתכן והיינו יכולים להתגבר על בעית
 השקורית הפרטיית. אין זה סוד שמורה מרית עשוי בעבודות
 נוספות לפעמים יותר מאשר בעבודת ההוראה כבי"ח וקד כדי
 כך ודאי ילא נוכל להעלות את משכורת המורה.

אחריות המדינה למשכורת המורית
 קיימת. כינה יעברה העכרנו מכתה רשמי לכל המורית בו נאמר
 כי המדינה מעבירה אליה את כל הזכויות והחובות של המורית
 שהיו קודם לגבי הרעד הלאומי, היינו, להמדינה שהיה הבעלות
 על המורית והזכויות המקומיות שהינה נרתי העבודה.

אנחנו מכינים כבר תקציב לישנת חסי"א
 ביחס לכתת גן בגיל חמט. טראשית דלמבר אנו יריכית להגיש
 תקציב לישנת חסי"א ושת אנו מכינים תקציב גם לגיל 5 לל כתת גן.
 אנו חושבים שדבר זה יעלה למדינה ב-400 אלף לירות.

המקצועות משק-ביה וחקלאות
 נכנסים לחכניה המימורים הקבועה כמו שאר המקצועות. המורים
 העוסקים בלימוד מקצועות אלה, צריכים להיות על חשבון המדינה
 והרשויות המקומיות. אם יש חוגים אחרים נוספים העוסקים בכך,
 יש לסדר יחד אחם אח העניין.

בענין הסמינרים. אנחנו מקבלים
 עלינו אח אחריות החקציב של הסמינרים. איננו מקבלים עלינו עדיין
 אח הבעלות הגמורה מבחינת הקשיים שאנו נחקלים בהם.

לא חילקנו עוד אח החקציב לגני הילדים
 מפני שאין עוד ועדה הקצבה. הסכום לחמיכות כבר הוקצב והקרויים
 העקרוניים יישמרו קודם כל לגני העולים החדשים ולילדי העוני.
 בזה לא עסקה אותה ועדה ההקצבות, כי אם ועדה של המפקחות על
 הגנים.

ביחס לשאלותיו של יזהר, עלי
 לומר לכם כי אנו ניגשים מיד לחוספת גדולה של מפקחים - כ-15
 עד 20. מהם, 11 מפקחים יהיו לבחי הספר העממיים, ו-5 עד 6
 לגני הילדים. עכשיו אנו נגשים לבירור בענין הפיקוח על בתי
 הספר החינוכיים. לענין זה אין כמעט פרוטה בחקציב. אולם
 אנו מגישים עכשיו לממשלה אח הצעת החקציב של אפריל 1949 -
 אפריל 1950. בחקציב זה עלינו להביא בחשבון אח החוספת של
 200 אלף לירות שמהן אנו מגדילים אח החמיכות לרשויות המקומיות
 ואח המנגנון של הפיקוח והפקידים.

בענין מעמד המורים. ישנה חביעה
 מצד המורים על שינוי דרגת המשכורת. תהיה ועדה משוחפת של
 משרד החינוך ומרכז המורים כדי לברר אח הדבר. זה יהיה גם
 חשובה על שיבוץ המורים בתוך דרגות הממשלה וגם על שינוי המצב
 של מעמד המורים.

ביחס להצעתו של מר גורי לשעבוד

סכר הדירה של בניני בית הספר, צריך למצוא דרך לבצע זאת, כי המצב הוא טראגי עד מאד. אין לנו אף פרוטה בחקציב למטרה זו ואני מסכים ללכת לאוצר ולדרוש בכל חוקף. על אף כל הקשיים הפורמליים, עלינו למצוא דרך כיצד לפתור את שאלת הבנינים עבור בתי הספר בכפרי הנטושים, אנחנו לא הכנסנו את הסעיף הזה בחקציב מפני שהיה לנו החכם עם הסוכנות כי היא תדאג לבנינים עבור בתי הספר ביישובי העולים. עכשיו חודיעה לנו הסוכנות כי היא מסלקת את ידיה מכל העניין.

הודענו לרשויות המקומיות

כי במידה שהן פותחות גני ילדים ובתי ספר ערב, עליהן לשים לב שלא תהיה הפליה כלפי הזרמים. אין לנו כוח לחייב אותן בזה, כי השנה בתי ספר אלה אינם עוד ברשותנו. הודענו למתקחים לעמוד על המשמר בעניין זה.

אין שום התנגדות מצדנו לדרישתם

של המורים להכיר בהם כעובדי המדינה. גם מפא"י וגם מפ"ם הודיעו בפירוש במצע שלהם לקראת הבחירות שיעמדו על כך שהמורים יקבלו מעמד של עובדי המדינה; השאלה היא רק בזמן. מרכז המורים דורש שעד חנוכה נודיע להם את החלטת הממשלה, אך בסדר יומה של ישיבות הממשלה ישנם סעיפים רבים ושר החינוך אינו יכול להבטיח שעד חנוכה יקבלו החלטה בעניין זה. זוהי שאלה טכנית, אך אין התנגדות פרינציפיונית.

ביחס להערכתה של הגב' רזיאל-נאור

בעניין הספרים להיסטוריה וכתיבת-הארץ, זוהי הערה מעניינת, אך לא נוכל ביום אחד לזרוק את כל ספרי הלימוד.

ביחס לוועדת ההקצבות, בעיה זו

עומדת על הפרק ואני חוטב ששר החינוך יעשה משהו בנידון זה. אני לכש לעצמי לוחץ עליו לפתור את הבעיה. בעניין ההרכב, אין לי מה להשיב כי זה עניינו של שר החינוך. אני יכול רק למסור

לו אח בקשתה של הגב' פרסיץ .

ביחס לחלוקת ההקצבות בין הרשויות המקומיות, ולצד על הסכום שכבר הוקצב, הוקדש בעיקר כדי לספק עבורה ולא כדי לספק את ענין בתי הספר.

י. גורי: מציע לסכם בענין הבנינים.

היו"ר ש. פרסיץ: מציעה שאח ההחלטות יקבלו בשורה של ענינים ולא בענין אחד בלבד.

י. גורי: מציע שד"ר בן-יהודה ימסור לשר החינוך את דעת הועדה שיש צורך להכנס מיד למשא-ומתן עם האוצר כדי לסדר קרן עבור בנינים לבתי ספר בישובי העולים בכפרים הנטושים בשעבוד שכר הדירה למשך מספר שנים.

היו"ר ש. פרסיץ: מציעה ששר החינוך יבקש מאת מנהל אגף החינוך לקחת דברים עם נציגי הזרמים כדי לדעת את דעותיהם ולהביא אותן לפני שר החינוך כדי שיוכל להתחשב בהן ולהחליט בענין ועדת ההנהלה.

הישיבה נסתיימה בשעה 11.45